

ע"פ 48448/03/17 - דביר פז נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 48448-03-17 פז נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

מספר בקשה: 3

בפני כבוד השופט ערן קוטון
מבקש/מערער
נגד
משיבה
החלטה

1. המבקש נדון בבית משפט השלום לתעבורה בעכו (להלן: "בית משפט קמא") בגדרי תת"ע

6703-07-16, בגין ביצוע עבירות של נהיגה ברכב ללא רישיון רכב וללא ביטוח, לפי סעיף 2 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] וסעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970.

2. על פי כתב האישום שהונח לפני בית משפט קמא, בתאריך 12.7.16 בשעה 05:45, נהג המבקש באופנוע שרישיון הרכב שלו פקע בתאריך 3.2.12.

3. המבקש הודה במיוחס לו ולאחר הרשעתו נשמעו טיעוני הצדדים לעונש.

המשיבה הגישה את גיליון הרשעותיו הקודמות של המבקש תוך ציון שלחובת המבקש רשומות שלוש הרשעות קודמות בעבירות תעבורה והאחרונה שבהן היא משנת 2015. כן ציינה כי רישיון הרכב של האופנוע פקע כארבע שנים קודם לכן. המשיבה טענה שמדובר בעבירה חמורה מהטעם הפשוט שהאופנוע לא עבר מבחן תקינות במשך כארבע שנים. במעשיו, כך נטען, סיכן המבקש את עצמו ואת המשתמשים בדרך. לפיכך ביקשה המשיבה לפסול את המבקש מלנהוג, ולהטיל עליו בנוסף פסילה מותנית וקנס.

המבקש בטיעונו הסביר כי לא היה ער להרשעותיו הקודמות בגין עבירות שבוצעו בצעירותו עת היה "שובב". אשר לעבירות מושא ההליך טען "אני מודה, אין לי הסבר, זו החלטה פזיזה שעשיתי. נסעתי מרחק של 300 מטר מהבית שלי לתחנת הרכבת בשעה 05:00 בבוקר. אני בדרך כלל עובד באיזור ת"א. הקטנוע היה זרוק אצלי בבית משך שנים ותיקנו אותו במטרה למכור אותו. לצערי באותו יום בשעה מוקדמת לא הצלחתי להניע את הרכב והקפיצו אותי לעבודה בת"א בשעה 05:00, לקחתי החלטה שגויה. [...] טעיתי. אני בדרך כלל מחנך את ילדי לדברים טובים, אשתי אשת חינוך. לצערי טעיתי. [...] זו היתה פעם בודדת מאז לא נסעתי עליו [...] אבקש להתחשב בגובה הקנס".

4. לאחר ששקל את טיעוני הצדדים גזר בית משפט קמא את דינו של המבקש וקבע "דבריו של הנאשם [המבקש, ע.ק.] עשו רושם כי מדובר בטעות חד פעמית וכי מדובר בנסיעה קצרה, אשר היתה מיועדת אך להגיע לתחנת הרכבת אשר ליד מקום מגוריו. אומנם לנאשם יש הרשעות קודמות, אך לא מאותו סוג. בנסיבות שקלתי שמא צריך לפסול את הנאשם מלהחזיק או מלקבל רישיון נהיגה, אך לאור דבריו שנרשמו אני נמנע מכך תוך איזון על ידי הטלת קנס משמעותי יותר, לרבות פסילה על תנאי".

5. בית משפט קמא גזר אפוא את דינו של המבקש כדלקמן -

פסילה על תנאי לתקופה של ארבעה חודשים למשך שנתיים, והתנאי הוא כי לא יעבור בתקופה זאת עבירה בה הורשע בתיק זה או כל עבירה אחרת לפי התוספת הראשונה והשנייה לפקודת התעבורה, ויורשע עליה בדין.

קנס בסך ₪ 2,500 או 25 ימי מאסר תמורתו לתשלום בעשרה תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 10.2.17 ובכל 10 בחודש שלאחריו.

6. פסק דינו של בית משפט קמא ניתן בתאריך 4.1.17 ולמרות שהודעה לו זכותו לערער תוך 45 יום מאותו מועד הגיש המבקש ערעור על גזר הדין בתאריך 22.3.17.

בפתח הודעת הערעור ציין המבקש כי הוא מתנצל על העובדה שהגיש את הודעת הערעור באיחור אך "ראיתי כי ניתן לבקש גם הארכה לערעור". בהמשך פירט המבקש את נימוקי הערעור המבוססים רובם ככולם על הטענה לפיה בית משפט קמא החמיר עמו יתר על המידה בקביעת סכום הקנס. המבקש פירט את אורח חייו ומעשיו הטובים, כמו גם את התנהלותו התקינה במישורי חייו השונים. לטענתו סכום הקנס שהוטל עליו לשלם, למרות שנפרס לעשרה תשלומים, יהווה נטל כבד על כתפיו. כן הוסיף והסביר את נסיבות ביצוע העבירות.

7. כיון שהמבקש אינו מיוצג ונוכח המועד בו הוגשה הודעת הערעור, כמו גם הדברים שנכתבו בפתיחתה, הועברה ההודעה להתייחסות המשיבה אשר התנגדה מכל וכל לקבלת הבקשה להאריך את המועד להגשת הערעור. בתשובה ביקש המבקש בשנית להתחשב בו נוכח נסיבותיו. כן הסביר כי לא קיבל את שובר התשלום במועד.

8. בחנתי את הנתונים שלפני ושקלתי את המפורט לעיל.

סבורני כי יש להתייחס להודעת הערעור שהוגשה כאל בקשה להארכת מועד להגשת הערעור. כאמור לעיל, דינו של המבקש נגזר בתאריך 4.1.17 והודעה לו זכות הערעור תוך 45 יום. המבקש טרח להגיש את הודעת הערעור רק בתאריך 22.3.17 לאחר שחלפו למעלה מחודשיים ומחצה מיום מתן גזר הדין.

9. לעניין השיקולים המנחים את בית המשפט בבואו לדון בבקשה להארכת מועד להגשת ערעור פלילי, אפנה לנאמר מפי בית המשפט העליון בע"פ 4946/07 **מקלדה נ' מדינת ישראל** (19.2.09). נפסק -

"בעוד שבדין האזרחי קיימת דרישה ל"טעמים מיוחדים שיירשמו" על מנת להצדיק הארכת מועד להגשת ערעור (ראו סעיף 528 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984), אין בנמצא דרישה מקבילה בדין הפלילי (ראו סעיף 201 לחסד"פ), ולבית המשפט מוקנה שיקול דעת רחב בהחליטו בסוגיה. ברם, חרף הנטייה שלא להחמיר עם נאשמים המתעכבים בהגשת ערעורם, אין לראות בסדר הדין הפלילי משום "המלצה" או "רשות", וגם כשעסקינן בפלילים, אין מקום להיעתר לבקשות להארכת מועד חדשות לבקרים באופן שיביא לזילות הוראות החוק ולפגיעה באינטרס של הצד שכנגד וביכולתו של בית המשפט לפעול ביעילות. תחת זאת, יש לבצע איזון בין שיקולי מדיניות כלליים כמו גם בין שיקולים ואינטרסים המשתנים על פי נסיבותיו של כל מקרה ומקרה [...] במסגרת השיקולים הכלליים יש לתת את הדעת לתכליתו של ההליך הפלילי להביא לחקר האמת ולמנוע מצב שבו תוצאת פסק הדין נקבעת בשל מחדל פרוצדוראלי. כן, יש לתת את הדעת לזכותו של הפרט המערער שלא להיות מורשע ומוענש על לא עוול בכפו. מן הצד השני, יש לתת את הדעת לאינטרס של הצד שכנגד להמשיך הלאה ולהניח שהעניין הסתיים בחלוף המועד הקבוע בחוק, אף כשהצד שכנגד הינו המדינה - גם אם במידה פחותה; לצורך להציב גבול להימשכותם של הליכים; לאינטרס בדבר סופיות הדיון; לאינטרס בדבר יציבות המשפט; ולאינטרס בדבר ניהול אפקטיבי של המערכת השיפוטית בדרך שתמנע יצירת אנדרלמוסיה ופגיעה בשירות הניתן לציבור בבתי המשפט שלערעור [...] במסגרת השיקולים הפרטניים הנבחנו יש להתייחס, בין השאר, לטעמים שבעטיים הוגש הערעור באיחור; לפרק הזמן שחלף למן המועד האחרון להגשת הערעור הקבוע בחוק; לשאלת היותו של המערער מיוצג על-ידי עורך דין וכן לסיכויים הלכאוריים שהערעור שבכוונתו להגיש אמנם יתקבל [...]."

10. בהינתן האמור לעיל, יש להדגיש כי בענייננו המבקש הודה במיוחס לו והורשע על פי הודאתו. משכך לא קיים חשש לעיוות דין ואין לסבור כי אדם חף מפשע הורשע על לא עוול בכפו. בנוסף לכך הודע למערער כי עומדים לזכותו ארבעים וחמישה ימים לצורך הגשת הערעור. את הודעתו פתח המבקש בהתנצלות על הזמן שחלף תוך הדגשה כי נמסר לו שניתן לבקש להאריך את המועד להגשת הערעור, מכאן שזכויותיו של המבקש בהקשר זה לא נפגעו. עם זאת, המבקש לא הסביר על שום מה התעכב בהגשת הערעור ומדוע המתין עד לאחר שחלפה התקופה הקבועה בחוק, הגם שזו הודעה לו מפי בית משפט קמא בשולי גזר הדין. עוד יש להוסיף כי בית משפט קמא שמע את טענותיו של המבקש לעניין העונש ונתן להן משקל ממשי עת נמנע מלהורות על פסילה בפועל של רישיון הנהיגה.

11. מכאן יש לבחון את סיכויי הערעור אשר כאמור מעוגן בטענה כי סכום הקנס שהוטל על המבקש לשלם הוא גבוה ומכביד על כיסו יתר על המידה.

זה המקום להזכיר כי הלכה עמנו לפיה ערכאת הערעור תתערב בעונש שנגזר על ידי הערכאה הדיונית רק במקרים חריגים בהם מתגלה טעות בפסק הדין אשר יש לתקנה, או כאשר מידת העונש חורגת באופן מהותי מן הענישה הנהוגה והמקובלת.

בשקלי נתונים אלה, סבורני כי העונש שהוטל על המבקש הוא סביר ומאוזן ויש בו ביטוי לנתונים שעומדים לזכות המבקש אותם פירט בהודעת הערעור ובתשובתו לתגובת המשיבה.

משאלו פני הדברים אינני סבור כי סיכויי הערעור גבוהים ואין בהם כדי להצדיק קבלת בקשה להארכת מועד

להגשת הערעור.

12. בשל כלל הטעמים שצוינו לעיל, אין בידי להיעתר לבקשה להאריך את המועד להגשת הערעור.

פסק דינו של בית משפט קמא יעמוד בעינו.

המזכירות תשלח החלטתי לצדדים.

ניתנה היום, כ"ג ניסן תשע"ז, 19 אפריל 2017, בהעדר
הצדדים.